

Kominek a ściana

Zwykle jest związany ze ścianą – dostawiony do niej albo wbudowany w nią. Nie tylko zdoła. Często staje się także elementem ukształtowania przestrzeni.

Tekst architekt Bartłomiej Kąkol

Może być masywną bryłą albo tylko otworem w ścianie. Czasem jest wciśnięty w kąt pokoju, innym razem dzieli pomieszczenia. Najważniejsze, żeby kominek pasował do wnętrza.

Kominek przy ścianie

Zwykle buduje się go po prostu przy ścianie, w której jest ukryty przewód dymowy. Cała obudowa kominka może być wtedy odstożona i wyeksponowana. Zdarza się, że dostawiona do ściany bryła zajmuje dużo miejsca. Ważne jest więc zachowanie odpowiednich

proporcji zarówno samego kominka, jak i kominka względem pomieszczenia. W przeciwnym wypadku może się okazać, że zamiast salonu z kominkiem mamy kominek z salonem. Kominek przy ścianie to widoczny z trzech stron plastyczny element wnętrza. Jego charakterystyczną

częścią jest prowadzony ukośnie czopuch tradycyjnie przesłonięty zwężającym się ku górze okapem. Jeśli o takim właśnie stylu kominka marzymy, umieszczenie paleniska lub wkładu przed ścianą jest właściwym rozwiązaniem. Nie znaczy to jednak, że wszystkie kominki dostawione do ściany muszą tak wyglądać. Czopuch może być ukryty w prostopadłościenną bryle. W nowocześnie urządzonych wnętrzach często obudowuje się go aż do sufitu.

W kominku wysuniętym przed ścianę, czy to bogatym plastycznie, czy zupełnie prostym, istotny jest widok z boku. Jest to szczególnie ważne, kiedy właśnie bok, a nie front jest wyraźnie wyeksponowany – na przykład znajduje się na wprost wejścia. Tradycyjny kominek z graniastosłupowym okapem w takim miejscu się nie obroni. Natomiast nowoczesny z narożnym wkładem widocznym z dwóch stron może wyglądać bardzo efektownie. Wnęki obok kominka wysuniętego przed ścianę możemy wykorzystać na półki i miejsce na drewno. Zabudowując je, powodujemy, że kominek zaczyna się zraszać ze ścianą, rozprzestrzenia się i rozszerza na boki. Wtedy staje się ważna plastyczna kompozycja całej ściany; kominek i to, co się wokół niego dzieje, powinno stanowić całość uporządkowaną i atrakcyjną. Z kolei przypadkowo usytuowany kominek można poprawić, komponując odpowiednio jego otoczenie – tak, żeby pasował do miejsca. Gruntowna zabudowa nada mu charakter kominka wbudowanego w ścianę, o którym za chwilę.

Kominek w ścianie

Konstrukcja kominka, wkład i czopuch mogą być wbudowane w ścianę. Wtedy jest on z reguły skromniejszy, mniej wyeksponowany, umożliwiający dyskretniejsze i – można powiedzieć – eleganckie rozwiązania. Nie ma masywnej bryły ani charakterystycznego ukośnego okapu.

O jego wyglądzie decydują wykończenie ściany i kształt otworu paleniska.

fot. Andrzej Szandomirski

↑ Kominek przed ścianą, z wydłużonym, zwężającym się tradycyjnie ku górze okapem...

fot. Andrzej Szandomirski

↑ ...dostawiony do ściany jako mocny i ciekawy plastyczny akcent...

fot. Andrzej Szandomirski

↑ ...z wyeksponowanym bokiem

Zwykły prostokątny otwór (czasem o nietypowej szerokości lub wysokości) nada się do nowoczesnego minimalistycznego wnętrza. Nisza ujęta z obu stron filarkami albo pilastrami i zwieńczona gzymsem będzie odpowiednia do wnętrza klasycznego. Duże znaczenie ma miejsce otworu paleniska w ścianie. Kominek może się znajdować na jej osi, wtedy powstaje układ symetryczny odpowiedni do wnętrz klasycznych i reprezentacyjnych. Jednak może być też umieszczony asymetrycznie – w dogodnym miejscu – wtedy pasuje również do mniejszych pomieszczeń. Kominek wbudowany to nie tylko nisza paleniska, ale także ściana wokół niego i nad nim. Może być tak opracowana, że wraz z kominkiem będzie główną atrakcją wnętrza. Możemy ją wyłożyć ekskluzywnymi, dekoracyjnymi materiałami, wzbogacić powierzchnię wyszukаныmi reliefami czy fakturami i efektownie oświetlić.

Ściana z kominkiem

Efekt kominka wbudowanego w ścianę zależy w dużej mierze od tego, gdzie się ta ściana znajduje. Zwykle jest po prostu jedną ze ścian salonu, ale może też być przegrodą stojącą swobodnie w otwartym wnętrzu. Wtedy mamy już do czynienia nie tyle z kominkiem, ile ze ścianą kominkową, która jest elementem kształtowania przestrzeni. Z natury rzeczy taka ściana znajduje się między pomieszczeniami uzupełniającymi się funkcjonalnie, na przykład między salonem a jadalnią czy salonem a gabinetem. To kusi do udostępnienia kominka z obu stron. W ten sposób powstaje kominek z paleniskiem otwartym na przestrzał, z dwustronnym wkładem. Jest on bardzo atrakcyjny funkcjonalnie (można korzystać z niego w dwóch pomieszczeniach), przestrzennie (oddziela a jednocześnie łączy) i daje ogromne możliwości plastyczne, bo kształtujemy nie tylko kominek, ale całą ścianę.

↑ Kominek w ścianie jako ważny element minimalistycznego wnętrza

↑ W ścianie dzielącej pomieszczenia. Projekt: Beata i Igor Pacanowscy

↓ Otwarty na przestrzał. Projekt: Marzena Poklikajew i Katarzyna Chodkowska-Fornalnik

fol. Andrzej Szandomirski

↑ W ścianie oddzielającej schody. Projekt: Włodzimierz Abramczyk

fol. Andrzej Szandomirski

↑ W narożniku

↓ Na skrzyżowaniu. Projekt: Katarzyna Kłós

fol. Andrzej Szandomirski

Kominek między ścianami

Kominki w rogu pokoju były niegdyś bardzo popularne, bo zajmowały tradycyjne miejsce pieców sytuowanych tak po to, aby ogrzewać jednocześnie kilka izb. Chociaż nadal spotyka się zwolenników takiego rozwiązania – moim zdaniem – nie jest ono dobre. Kominek powinien promieniować klimatem, nastrojem, ciepłem. Chciałoby się usiąść przy nim szeroko, swobodnie. Nie będzie to możliwe w rogu, pomiędzy ścianami. Kominkowi wciśniętemu w kąt brak otwartości. Poza tym taki kominek zazwyczaj wygląda bardzo masywnie. To wrażenie pogłębiają jeszcze zwaliste skośne okapy.

Dużo lepszym miejscem jest narożnik wypukły, czyli zewnętrzny stanowiący zakończenie ściany. Dostawiony do niego kominek jest stworzony do dużych przestrzeni, bowiem to rozwiązanie wiąże się najczęściej z łączeniem pomieszczeń. Dobrze widoczny z kilku miejsc może się otwierać szeroko, wykorzystując swoje atrakcyjne usytuowanie. Służą temu nowoczesne wkłady; z paleniskiem otwartym na dwie lub trzy strony.

O estetycznych pożytkach wkładów kominkowych

Chociaż kominki otwarte pozwalają na prawdziwy kontakt z ogniem, trzeba przyznać, że wkłady kominkowe dają nowe możliwości. Zastosowanie ich umożliwia budowę zdecydowanie mniejszego kominka. Chodzi tu przede wszystkim o jego głębokość. Wkład kominkowy w wielu wypadkach wbudowujemy całkowicie w ścianę tam, gdzie otwarty kominek musiałby wystawać, a dostawiony do ściany będzie wystawał znacznie mniej niż tradycyjny. Wkłady kominkowe pozwalają także na wprowadzenie nietypowych kształtów i proporcji otworów paleniska (poziome, bardzo wydłużone, pionowe, cylindryczne). Gwarantują też działanie kominków otwieranych z dwóch lub trzech stron. ■

Nieruchomości z najlepszej strony

www.muratornieruchomosci.pl